

NAZNAMIONOWANY (5) *part praet pass pf*

naznamionowany (3), **naznamionowan** (1), naznamionowany a. naznamionowan (1).

Pierwsze i drugie a jasne; oba o prawdopodobnie jasne (tak w naznamionować). ◇ W formach złożonych trzecie a jasne, w formie niezłożonej pochylone.

sg m N (praed) naznamionowån (1). ◇ A naznamionowany (3). ◇ f N [naznamionowanå], naznamionowan(a) (1).

Sł stp s.v. naznamionować, Cn brak, Linde XVI w. s.v. naznamionować.

1. Oznaczony, opatrzony jakimś znakiem (2) :

Przen: Wyróżniony przez Boga (2) : Pyerue yey począczye bylocz o uyelykyey doftoynończczy aboczyem yuż doftoynym przybythkyem bofkym fyą ftala y naznamyonouana przy yey począczyu *PatKaz II* 70.

[naznamionowany nad kim [= ktoś jest wyróżniony]: Náznámionowána iefth nád námi fwiátłość oblicza twego [*Signatum est super nos lumen vultus tui*] Pánie *Leop Ps* 4/7 (*Linde*).]

Wyrażenie: »naznamionowan świętym piątnem« (1): A což owłzem nád takim káždym/ obáčz iáką pieczę ma/ który ieft náznámionowan świętym piątnem iego *RejPos* 124v.

2. Wyznaczony, ustalony, umówiony (3) :

Wyrażenie: »czas naznamionowany« (3): *LibLeg* 10/69; Obiećáli tedy poślác 15. tyfiac ludzi z Skánderbegiem do Węgier ná pomoc krolowi ná czås náznámionowány. *BielKron* 245v, 205.

Synonimy: 1., 2. *naznaczony; 1. nacechowany; 2. postanowiony, ustalony.*

Cf NAZNAMIONOWAĆ